

приема Мене, приема Оногова, който Ме е пратилъ.

21. Като каза това, Иисусъ се смути духомъ, и засвидѣтелствува и рече: истина, истина ви казвамъ, че единъ отъ васъ ще Ме прѣдаде.

22. Тогава ученицитѣ се спогледаха единъ други, недоумѣвайки, за кого говори.

23. А единъ отъ ученицитѣ, когото Иисусъ обичаше, бѣше се облегалъ на пазвата Иисуса.

24. Нему Симонъ Петъръ смигна да попита, кой ли ще е, за когото говори.

25. Той, като припадна върху гръдитѣ на Иисуса, рече Му: Господи, кой е?

26. Иисусъ отговори: онзи е, комуто Азъ, като потопя залъка, го подамъ, той е. И, като потопи залъка, подаде го на Иуда Сионовъ Искарיותъ.

27. И тогава, подиръ залъка, сатана влѣзе въ него. А Иисусъ му рече: каквото ще вършишъ, върши по-скоро.

28. Ала никой отъ насѣдалитѣ на трапезата не разбра, защо му каза това.

29. А понеже Иуда държеше ковчежето, нѣкои мислѣха, че Иисусъ му казва: купи, каквото ни трѣбва за празника, или — да раздаде нѣщо на сиромаси.

30. Той като взе залъка, веднага излѣзе; бѣше нощъ.

31. Когато той излѣзе, Иисусъ рече: сега се прослави Синъ Человѣческий, и Богъ се прослави въ Него.

(21) Мат. 26. 21. Марк. 14, 18. Лук. 22, 21. (23) Иоан 21, 20. (31) Иоан. 12, 23.